

De Wetmatigheden van het Universum

R. Brinkman, 2012 © www.bijbelcollege.nl

De Wetmatigheid van het Universum

Alle rechten voorbehouden © 2012, BijbelCollege,
<http://www.bijbelcollege.nl>

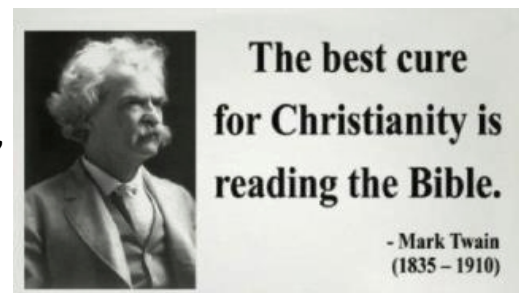

Mark Twain

"the goodness, the justice, and the mercy of God are manifested in His works," but also that **"the universe is governed by strict and immutable laws"** (Wikipedia)

Mark Twain is een van de meest beroemde Amerikaanse schrijvers ooit. Hij was, althans formeel, een Christen maar uit zijn latere werk, pas gepubliceerd na zijn dood, was ook een afwijzing van het Christelijke geloof en zelfs de Bijbel te vinden. Bovenal wees Twain het 'georganiseerde Christendom' af, zo schreef hij bijvoorbeeld: *"If Christ were here now there is one thing he would not be – a Christian"* en *"de beste genezing voor Christendom is het lezen van de Bijbel"*..

Wie over hem leest ontdekt dat hij een man was die wilde vasthouden aan God, als een soort van 'laatste strohalm' en tegelijkertijd *-waarschijnlijk door ervaringen in zijn leven zoals het jong sterven van twee van zijn kinderen-* is er een zekere ontkenning van God of op zijn minst van God's Woord. Een man, zoals zoveel mensen, die streed met God.

Daar gaat het nu echter in deze brochure verder niet om. Twain was namelijk een *observator*, want juist zijn observatievermogen heeft ook geleid tot zijn boeken.

En wat hij observeerde met betrekking tot de kosmos, het universum, is een zeer *rake* observatie.

Ik begon met een observatie die, naar ik meen, geen enkele wetenschapper zal willen of kunnen tegenspreken:

“Het Universum wordt beheerst door strenge en onveranderlijke wetten”

Twain meende dat God in de *schepping* te ontdekken was, en niet in de Bijbel. Dat Zijn goedheid, genade en rechtvaardigheid te herkennen was in de werken die Hij deed door de schepping.

De Bijbel zegt ook dat God, voor de ongelovige, te kennen is door de Schepping. In artikel 2 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis wordt dit zo geformuleerd:

“Wij kennen God ten eerste door de schepping, onderhouding en regering van de hele wereld. Want de schepping is voor ons een prachtig boek, waarin alle schepselen, groot en klein, ons laten zien wat van God niet gezien kan worden, namelijk zijn eeuwige kracht en goddelijkheid. Dit is voldoende om mensen te overtuigen”.

De geloofsbelijdenis roept helaas wel een vraag op: '*regering van de hele wereld*'? Hoe valt dat te rijmen met alle ellende op deze wereld? De NGB slaat hier daarom mijns inziens de plank enigszins mis tenzij men natuurlijk ook doelde op de natuurwetten e.d. Maar dat terzijde.

Het tweede waardoor we God kunnen leren kennen is echter wel degelijk in de Bijbel. Twain observeerde terecht in de natuur, in de kosmos, God. Hij observeerde daar het **geordende *scheppingswerk*** van God en het feit dat God de natuur onderworpen heeft aan wetmatigheid. Zoals bijvoorbeeld ook de natuurkunde, als wetenschap, dit onderwijst.

Immers, de natuurkunde bestaat uit allerlei zaken gebaseerd op waarneming (= wetenschappelijk). De natuurkunde is een beschrijvende en niet een verklarende wetenschap. En zij stelt haar waarnemingen vast in 'wetten'.

WETMATIGHEID versus CHAOS

De natuurkundige wetenschappers doen een waarneming die door ieder mens waargenomen kan worden, zoals ook Twain deed, en kan worden onderschreven namelijk: de **wetmatigheid waaraan deze wereld is onderworpen**: de snelheid van het licht, het ontstaan van regen, de zwaartekracht, en vele andere zaken; alles is onderworpen aan vaste wetmatigheden.

..bij toeval ging de vis het water uit, ging niet dood maar kreeg pootjes en leerde uiteindelijk rechtop te lopen om een 'mens' genaamd te worden..

Opmerkelijk genoeg heeft de wetenschap, en de mens, deze wetmatigheid *losgelaten* als het gaat om de schepping; althans: voorzover het om het ontstaan van leven gaat. Daar wordt opeens de 'wet van het toeval' op losgelaten of, "de wet van de Chaos".

De wereld waarop wij leven, *onderworpen aan de vaste en onwankelbare natuurwetten*, is 'ontstaan door toeval', het leven is ontstaan door een enorm aantal (*miljoenen!*) toevallige omstandigheden, bij toeval ging de vis het water uit, ging niet dood maar kreeg pootjes en leerde uiteindelijk rechtop te lopen om een 'mens' genaamd te worden....

De evolutie-theorie predikt CHAOS in een wereld die bestaat uit vaste WETTEN. Uit chaos zou dan wetmatigheid zijn ontstaan, zeer strikte wetmatigheden zelfs. Zo strikt, dat er boeken vol over zijn geschreven met 'wetten'

Dit is niet te rijmen met elkaar en hier spreekt de ene (natuur)wetenschapper de andere (evolutie)wetenschapper tegen.

Wie heeft er gelijk? Zonder nu een lange verhandeling hierover te houden kan het gewoon simpel vastgesteld worden: de evolutie-theorie wordt door veel mensen verheven **boven wat ze met hun eigen ogen kunnen zien en vaststellen**: de **natuurwetten zijn er sinds altijd geweest en nooit veranderd**. Het is immers wat deze wereld in stand houdt, draaiende houdt! Daarmee is de chaos van de evolutie-*theorie* feitelijk al weerlegd.

GOD IN DE NATUUR?

Te constateren is dus, en dat zegt de Bijbel dan ook, dat God in de natuur is waar te nemen:

Ps 19:2

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen.

Rom 1:20

Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben.

In *de Bijbel* openbaart God zich aan de mens en deze Godsopenbaring is van een andere orde; het gaat over de **relatie** die God wil onderhouden met de mens, Zijn schepsel.

Maar God's goedheid, genade en rechtvaardigheid zien in de werken van de schepping zijn **onmogelijk**. Laat staan de Verlossing die Hij de mensheid aanbiedt in Christus Jezus.

Om de 'geestelijke kant' te begrijpen hebben we kennis nodig van Gods geopenbaarde wil en die kunnen we alleen vinden in de Bijbel. Twain vergiste zich daarin; hij zag de 'strengere, wetmatige' God in de schepping; en dat is juist, immers die kan de mens met zijn verstand 'doorzien'. Dat was de God echter waar hij persoonlijk zo moeilijk mee 'uit de voeten kon'. Want de geestelijke kant van de medaille kon- of wilde hij om de een of andere reden niet zien.

De 'moderne' mens, na Darwin, heeft nog een stap extra genomen; niet alleen wil zij de geestelijke waarden niet meer kennen – *alhoewel we die, kennelijk als compensatie hiervan, vervolgens wel weer gaan zoeken in andere religies en bewegingen!* – ook ontkent zij de waarneming van God in de natuur.

Deze waarneming is ingeruild voor een andere waarneming; zoals gezegd: de 'evolutie-theorie'. Maar deze laatste waarneming is een *onhoudbare waarneming* omdat zij *niet wetenschappelijk verantwoord is*. Er ontbreken bewijzen; de 'missing links' zijn legio.

*“De evolutietheorie is de meest algemene theorie voor de verklaring van het ontstaan van de mens. Het probleem met deze theorie die voor het eerst door Darwin is opgesteld is, **dat er geen sluitend wetenschappelijk bewijs voor is.**”*¹

*“Er zijn **alleen aanwijzingen** dat de evolutietheorie klopt maar echte bewijzen ontbreken. Deze aanwijzingen passen in een logisch klinkend verhaal. Bovendien zijn er gaten in de redeneringen van de evolutietheorie. Zo kan **niet verklaard worden hoe de mens in een relatief erg korte tijd zo enorm veel intelligenter is geworden dan andere dieren.**”*

¹ <http://wetenschap.infonu.nl/diversen/34929-de-missing-link-in-het-ontstaan-van-de-mens.html>

Ook is niet duidelijk welke diersoort of primate tussen de mens en de mensapen in zou moeten hebben gestaan. De verschillen tussen de soorten onderling zijn te groot om binnen een redelijk tijdsbestek geëvolueerd te zijn tot de mens.” (id)

De wetenschappers menen echter dat het enig logische alternatief – *Creationisme* – verwerpelijk is want:

*“de gebruikte invalshoek is per definitie niet wetenschappelijk [men spreekt hier dan ook over 'pseudo wetenschap'] omdat deze **niet waardenvrij, of objectief is**. Met andere woorden, de resultaten worden geïnterpreteerd volgens de denkbeelden van het geloof.*

De wetenschappelijke wereld duidt op de gevaren van het creationisme dat dikwijls als een uiting van fundamentalisme wordt aanzien. Ook wordt erop gewezen dat het creationisme een gevaar kan betekenen voor een verdere verruiming van de wetenschappelijke kennis.”²

Deze wetenschappers maken zich echter zelf ook schuldig hieraan en wel om de volgende reden: zij gaan er vanuit dat de Evolutietheorie de éniġ juiste is, en alle vondsten worden als bewijs beschouwd hiervan.

Zelfs manipulatie van onderzoeksresultaten en vervalsingen worden niet geschuwd door deze 'wetenschappers'. Denk hierbij aan de Piltdown-mens³ en de Archaeoraptor⁴.

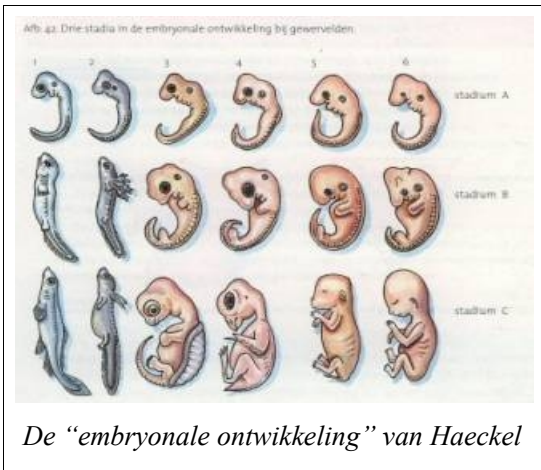
² <http://mens-en-samenleving.info.nl/religie/14966-creationisme-een-overzicht.html>

³ http://nl.wikipedia.org/wiki/Piltdown_Man

⁴ <http://nl.wikipedia.org/wiki/Archaeoraptor>

Ook de beroemde tekeningen van de embryonale ontwikkeling van Haeckel -*die nog steeds in veel biologieboeken gebruikt*

worden!- zijn regelrecht frauduleus te noemen⁵, zo is aangetoond.

De tekeningen zouden de theorie van Darwin, die stelt dat de embryonale ontwikkeling van diersoorten in de beginstadia sterk op elkaar lijken, moeten steunen. Echter, over zijn tekeningen wordt nu gesteld "*Haeckel fantaseerde wild om de realiteit heen*".

De 'evolutie-theorie' moet daarom -op grond van haar eigen argumentatie- eveneens worden afgedaan als een pseudo-wetenschap. En bedenk, bovenstaande zijn slechts een aantal voorbeelden. Wie wil, kan er nog veel meer vinden.

GELOOF?

Veel belangrijker echter dan de wetenschappelijke discussie, nogmaals, is de 'geestelijke' discussie. De vraag die zich aandient, wanneer we uitgaan van een ontwikkeling van leven uit evolutie, is deze: hoe kan uit een **volstrekt materiële wereld** een **gééstelijke wereld** ontstaan?

De enige levensvorm die beschikt over de mogelijkheid om te geloven is ... de mens!

Want ook veel mensen die niet geloven in een godheid onderkennen dit: er is een 'geestelijke, **anti-materiële**, wereld'. Er is namelijk een **denkende, redenerende, intelligente levensvorm en dat is**: de mens. Een mens welke tevens in staat is om te geloven.

⁵ <http://creatie.info/onderwerpen/53-biologie/392-embryonale-ontwikkeling-toont-evolutie.html>

Geen énkele andere levensvorm heeft de mogelijkheid om te geloven! Uit onderzoek⁶ is gebleken dat dit een 'aangeboren' eigenschap is, en niet een áángeleerde – zoals zoveel mensen ten onrechte beweren.

Dieren zijn *niet* in staat te geloven. Laat staan nog 'lagere' levensvormen. Alleen de mens is hiertoe in staat. Dieren volgen hun instinct en je kunt ze gedrag aanleren. Apen, honden of dolfijnen kun je kunstjes leren. Maar God leren kennen is *onmogelijk* voor ze.

Dat is de 'geestelijke' wereld – een wereld waar alleen een mens toegang toe heeft gekregen. En dit onderscheidt de mens totaal van de dieren. Een mens is daarom géén dier.

Een mens heeft verstand gekregen, een geweten, een ziel.

- Met het *verstand* kan de mens 'de werken van God zien' – de wetmatigheden in de schepping waarnemen;
- het *geweten* stelt de mens(heid) in staat onderscheid te maken tussen 'goed en fout';
- de *ziel* is wat, volgens de Bijbel, de 'levensgeest' van God is. Dat is wat de mens ontvangen heeft van Hem en wat God 'terugeist', hetgeen terugkeert naar God, van de mens wanneer hij sterft.

Daarom ook schrijft de Psalmist:

“Mijn *ziel* onderhoudt uw getuigenissen, ik heb ze hartelijk lief.” (Ps 119:167)

⁶ Dr. Justin Barrett, voormalig medewerker Oxford University
http://www.tothesource.org/5_2_2012/5_2_2012.htm

CONCLUSIE

Wat we zien is dit:

1. er is sprake van een geordende, aan wetmatigheden onderwerpen, wereld die alleen kan voortbestaan door deze wetmatigheden; wanneer deze natuurwetten niet gelden zouden op éniġ moment zou de wereld ontaarden in een chaos;
2. het is onmogelijk dat een chaos zelfs in miljarden jaren van miljoenen toevalligheden heeft geleid tot de bovenstaande wetmatige ordening en structuur;
3. het is duidelijk dat alleen de mens een denkend, 'geestelijk', wezen is welke in staat is te geloven, en daarmee zich onderscheidt van de diersoorten. Een mens is daarom géén diersoort zijn.
4. En tot slot: de evolutie-theorie is een pseudo-wetenschap.

Daarmee is er maar één conclusie mogelijk: al het bovenstaande moet er toe leiden dat wij moeten erkennen dat deze wereld door een 'intelligent wezen' ontworpen is en onderhouden wordt.

Als er sprake is van een wetmatigheid, en dat valt niet te ontkennen, is er sprake van een wet-géver en een handhaver van de wetten. Dit is een noodzakelijkheid.

God is deze wetgever en handhaver van de 'wet' waaronder elk mens valt. En deze wet heeft de mens *schuldig* verklaard tegenover Hem. De mens heeft getracht deze wetmatigheden weg te verklaren middels 'evolutie-theorie', atheïsme, of op andere manieren.

De Bijbel formuleert het zo:

Romeinen 3:19 (NBV)

Wij weten dat de wet in alles wat hij zegt alleen tot degenen spreekt die aan de wet zijn onderworpen. Maar uiteindelijk wordt ieder mens het zwijgen opgelegd en staat de hele wereld schuldig voor God.

God heeft echter die schuld op zich willen nemen, door naar de aarde te komen in een mens, Christus Jezus. En wie in Jezus gelooft, is niet meer 'schuldig' aan de overtreding van Zijn Wet.

Johannes 3:16 (NBV)

Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Door dit geloof in Jezus, geloven wij ook in God zegt de Apostel Petrus in 1 Petr. 1:21.

Laat u daarom niet door mensen iets wijs maken, alsof zij 'kennis van zaken' zouden hebben. De wérkelijke kennis, de échte kennis, is de kennis die God geeft in Zijn Woord.

Bronnen

- Bijbelvertalingen: HSV, NBG 1951, NBV;
- zie verwijzingen/voetnoten in de tekst

Alle rechten © 2012, www.bijbelcollege.nl

Ongewijzigd doorgeven en verspreiden toegestaan.

Het BijbelCollege is een onderdeel van de

Stg. Bijbels en Theologisch Onderwijs 'Yarah'